Din activitatea sportivă de masă

Sărbătoare în Parcul Copilului

Este greu să socotești cîtă lume a zăbovit de simbătă la prinz pînă duminică seara, tîrziu, în Parcul Copilului, martoră sau participantă la atrăgătoarele concursuri sportive de masă organizate de asociația Grivița Roșie. Cinci mii, șase mii, poate chiar zece mii de oameni! Cine a putut calcula valul de lume care într-un neîncetat flux-reflux s-a abătut pe la toate terenurile care găzduiau întreceri sau demonstrații. Vestita „groapă a Cuțaridei" în vremurile de mult apuse, „oglindă" a mizeriei și focar de infecție în preajma „căii bogaților", s-a transformat radical în anii noștri luminoși, luînd înfățișarea unei mîndre așezări cultural-sportive, străjuită de nu mai puțin semeața cale a Griviței, renăscută și ea la viața cea adevărată și dreaptă.

Cu mic, cu mare au venit muncitorii Uzinelor Grivița Roșie să soarbă mireasma florilor de mai, să încurajeze și să răsplătească apoi prin vii aplauze victoriile sportive ale copiilor lor sau să se avînte la rîndul lor în întreceri. Și alături de ei, puzderie de oameni ai muncii din cartierul cu care se mîndresc. Toți n-au avut decît de cîștigat din clipa cînd fanfara școlii profesionale — performeră în concursurile culturale pe Capitală — a revărsat peste stadion acordurile unui marș, deschizînd defilarea sutelor de sportivi și pînă în ultimele momente ale programului cultural din a doua după-amiază, cînd ansamblurile artistice și-au dovedit măiestria.

Dar iată că după frumoasa cuvîntare ținută de președintele comitetului sindical Grivița Roșie, tov. Gheorghe Tănase, și o reușită demonstrație de gimnastică acrobatică la aparate, desfășurată pe imensul covor de gazon al terenului central, cinstea de a deschide competițiile propriu-zise revine — se putea altfel? — fotbaliștilor. Se întrec reprezentativele sectoarelor „Vagoane" și „Locomotive" și, spre surprinderea generală, „vagoanele" o iau înaintea „locomotivelor", cu 2—1. Acestea din urmă se revanșează însă „pe loc" în meciul foarte disputat, al „bătrînilor" cum li se strigă din tribune și după scorul de 2—2, sectorul „locomotive" cîștigă, nu la sorți, ci în urma executării mai precise a celor trei lovituri de la 11 metri, din baraj: 4—2 pentru „locomotive". Toată lumea este mulțumită.

„Obositori organizatori" — spune cu șagă un spectator, neștiind încotro să-și mai îndrepte privirile. Are dreptate. Chiar atunci se amenajau ad-hoc două terenuri de alergări distractive: în saci, cu oul, cu paharul cu apă etc. Înghesuială la înscrieri. „Nu mai avem ouă!" se aude de la masa juriului. Nu-i nimic, dăm o fugă și aducem într-o clipă, doar piața e aproape" — strigă un dornic de întrecere. Iar tribunele... rid de-a binelea. Cei din saci trec cu greu linia de sosire, se împiedică, se rostogolesc, fac mișcări curioase și neprevăzute și depun multă energie. Doar sportivii care știu să salte ca vrabia sau cangurul ies victorioși. Și aci e vorbă de tehnică, nu numai de condiție fizică. Nici nu s-au terminat bine „distracțiile" și terenurile de volei sau handbal... cheamă în jurul lor mase de spectatori. Pe foile de concurs se consemnează ceva mai tîrziu locurile I. La handbal: școala profesională, iar la volei secția vagoane, care s-a dovedit mai bună decît „turnătoria", „cazangeria" și „mecanica".

„În pauze" au loc concursuri de cățărări, pe cît de distractive pe atît de grele. Printre cei mai iuți se dovedește a fi instalatorul Stan Ferdinand care o ia înaintea altor tovarăși de meserie, Dumitru Iordache și a cazangiului Gheorghe Firu. „Nu credeam că o să am atîta de furcă cu o biată frînghie de cîțiva metri. Parcă aș fi făcut o escaladă de gradul II B—" ne declară rizînd. „Mai mare rușinea de nu cîștigam, doar am doi ani de cînd activez în secția de alpinism a asociației".

Nici atletismul nu a fost dat uitării în aceste două zile de sărbătoare sportivă. Zeci de tineri și tinere au aruncat greutatea, au sărit în lungime, au alergat pe distanțe scurte sau la semifond, iar mulți dintre ei vor îmbogăți secția de atletism cu noi elemente talentate. Două eleve de la „Aurel Vlaicu", colege de an, într-a opta, au devenit adversare înfocate. Bineînțeles, doar pentru o clipă cît le-au trebuit Mioarei Matei și Mirelei Nicoară să rezolve disputa dintre ele. Mirela a cîștigat nu mai puțin de trei probe — lungime, 100 m cu un timp remarcabil 13,2 și 300 m. Prietenia nu s-a clintit nici cu un pas. Ba, după îmbrățișări și felicitările pe care și le-au adresat am zice, dimpotrivă...

În afară de șah, toate secțiile asociației sportive Grivița Roșie au răspuns prezent la „apelul" din Parcul Copilului. Dar nu putem să descriem desfășurarea tuturor concursurilor. S-ar întinde... pe pagini de ziar. Trecem de aceea, peste dinamicele demonstrații de tenis de masă, cele atît de aplaudate ale aeromodeliștilor, întrecerile celor mai puternici atleți, halterofili, unde cazangiul Alexandru Salomea a împins 90 kg, într-o joacă, întrecîndu-l pe turnătorul Ion Hîtruc care... s-a mulțumit cu 5 kg mai puțin și să terminăm filmul nostru, cu disputa celor mai mărunți concurenți. I-am găsit în vecinătate, pe asfaltul străzii Siretului. Strada, transformată în velodrom cu opt culoare de concurs a dat loc la dispute înfrigite încheiate cu lacrimi de bucurie sau... ciudă și de către copii și chiar de către unii părinți. Toți au scuze... obiective pentru aceste slăbiciuni. Concurenții sînt foarte tineri, — între 3 și 8 ani — iar spectatorii — părinți, firește, subiectivi. Notele cele mai bune în catalogul „prescoiarilor" le-au obținut la bicicletele pitice Mihai Rădulescu și Marian Dumitru; la triciclete, Iulian Moșteanu, Emil Mihai, Petru Dumitrache și Liviu Spiridon, iar la trotinete, din cauza sosirii „în pluton" nu putem, cu regret, evidenția pe viitorii campioni cicliști...

Înserarea s-a lăsat peste Parcul Copilului. Sportivii de o șchioapă mai zăbovesc pe terenuri, aleargă de-a lungul culoarelor în concursuri improvizate, încearcă noul „velodrom"... și se despart cu greu de „scena" pe care au văzut atîtea minunății. Și celor virstnici li se citește pe față un regret. Parcă le auzi gîndurile: „Data viitoare am să-mi înscriu în concurs toată familia, chiar și pe mine. Ce, parcă noi... bătrînii nu ne-am putea încerca forțele pe stadion? Doar trăim o doua tinerețe...".

NEAGOE MARDAN

Strat în cursa de 500 m fete de pe stadionul asociației sportive Vulcan.
Foto: T. Ionescu

Instantanee de la o competiție sportivă festivă

...12 mai ora 17. *Pe stadionul asociației sportive Vulcan din București atmosferă festivă. Drapele roșii și tricolore de jurîmprejur. În tribună entuziasm. Un cadru splendid, pentru tinerețea care în acest moment a început să se reverse pe teren. Defilează sportivii... iar după aceasta 220 de fete — eleve la școala profesională a uzinei — își arată grația și măiestria într-un frumos complex de exerciții cu cercuri și mingi. Din tribune izbucnesc aplauze puternice. Printre ele glasuri: „Bravo profesore". O bătrînică îmi dă explicații:*

— E vorba de profesorul de educație fizică Dinu Dumitru. El s-a ocupat de gimnastică...

Ora 18. *Încep întrecerile. Unde oare să merg? Programul e atît de încărcat. Mă hotărăsc... datorită megafonului.*

— Pe stadion încep acum alergările distractive...

O ploaie de concurenți. Organizatorii nu mai pot face față solicitărilor. Cea mai savurată este desigur... fuga în sac. *Cîștigătorul — Ion Luca — este decis abia la linia de sosire. Mai aplaudate sînt însă și celelalte: fuga cu paharul cu apă și lupta indiană, cîștigate de Ștefan Munteanu și Vasile Florescu.*

În acest timp, într-un colț al stadionului a început întrecerile de lupte și judo. Pe lîngă sportivii fruntași, la lupte apar și începătorii. Doi din ei dovedesc multă pricepere. La sfîrșit juriul se pronunță: meci nul. Am discutat cu ei. Am aflat că sînt „boboci" de la profesională.

Ora 19,30. *Pe estrada amenajată pe stadion au apărut artiștii amatori ai uzinei. Ei încheie prin frumosul lor program cultural-artistic (coruri, dansuri, brigadă de agitație)... prima zi a întrecerilor.*

13 mai, ora 9. *Discuție în fața stadionului, între doi puști.*

— Tăticu' mi-a spus că „producția" învinge în meciul de fotbal pe „veterani".

— Uiți că la „tehnic" joacă și nea Novac?

— Bine, vedem noi, numai arbitrul să nu încurce lucrurile — *a încheiat discuția primul puști.*

Nu i-am mai văzut pe stadion. Însă i-am văzut la lucru pe „veteranii" sportului din uzină: pe „nea Novac", coordonatorul jocului de la „tehnic", pe Ion Luțai sau pe Dumitru Ancă, toți trecuți de 50 de ani. Meciul s-a terminat la egalitate: 2—2. Arbitrul, ing. Ion Avram, directorul general al uzinei, cu toate temerile puștiului blond a condus excepțional.

Ora 10,30: *Ștafeta combinată. Din cele cinci probe ale ștafetei doar două probe (400 m plat băieți și 300 m plat fete) s-au desfășurat pe stadion. Restul de trei (1000 m ciclism la fete, 2000 m ciclism băieți și 800 m cros) s-au desfășurat împrejurul stadionului. Spectatorii s-au împrăștiat pe tot traseul. Cele patru echipe au furnizat o dispută pasionantă. Pînă la urmă a cîștigat prima selecționată a uzinei.*

Ora 12. *Ultima filă din carnet cuprinde cele spuse de tov. Ion Dumitrescu, secretarul asociației sportive, la sfîrșitul celor două zile de întreceri sportive:*

„A fost o adevărată sărbătoare a sportului din uzină. Neapărat trebuie să mai organizăm astfel de competiții"...

R. BOGDAN, corespondent

Pe stadionul Voința

Duminică dimineața tramvaiul 5 a fost mult solicitat de pasageri, deși la sala Floreasca și la ștrandul din vecinătate nu se desfășura nici o competiție de mare amploare. De data aceasta, manifestațiile sportive se... mutaseră la stadionul Voința, unde cîteva mii de cooperatori din Capitală, împreună cu familiile lor, își dăduseră întîlnire la frumoasa bază sportivă de la Pipera. Stadionul a fost într-adevăr înțesat de sportivi: aproape 400 de tineri fotbaliști, boxeri, voleibaliști, handbaliști și baschetbaliști.

La ora 9, după festivitatea de deschidere, pe verdele gazonului au apărut primii sportivi: fotbaliștii echipelor Voința și Ulei București, din campionatul orășenesc. Apoi, competițiile s-au ținut lanț, încît spectatorilor le-a fost greu „să aleagă". Meciurile de volei, de handbal în 7 sau de baschet au adunat în jurul terenurilor mii de spectatori. La ora 11 punctul de atracție l-a constituit reuniunea pugilistică. Ca la o comandă, în jurul ringului au luat loc numeroși simpatizanți ai sportului cu mănuși, mai cu seamă că își anunțaseră participarea mulți boxeri cu renume. Maestrul emerit al sportului Gh. Negrea a furnizat în compania maestrului sportului Petre Zaharia o partidă demonstrativă apreciată de spectatori. Multe aplauze au fost adresate și lui Toma Ilie, un muncitor destoinic la Întreprinderea Poligrafică „Gutenberg" și, în același timp, un sportiv care a apărat de nenumărate ori culorile clubului Voința.

După un mic program muzical distractiv, timp în care umbrarele și chioșcurile cu răcoritoare au fost... luate cu asalt, după amiaza, sportivele și sportivii clubului Voința au reapărut pe terenuri. Iar seara, brigăzile artistice ale cooperativelor Radio-Progres, Higiena și Arta Încălțămintei au prezentat frumoase programe, în cadrul manifestațiilor cultural-sportive ale cooperatorilor.

Nu putem încheia aceste rînduri fără a elogia eforturile încununate de succes ale activiștilor clubului Voința, care au oferit cooperatorilor din Capitală o duminică sportivă foarte plăcută.

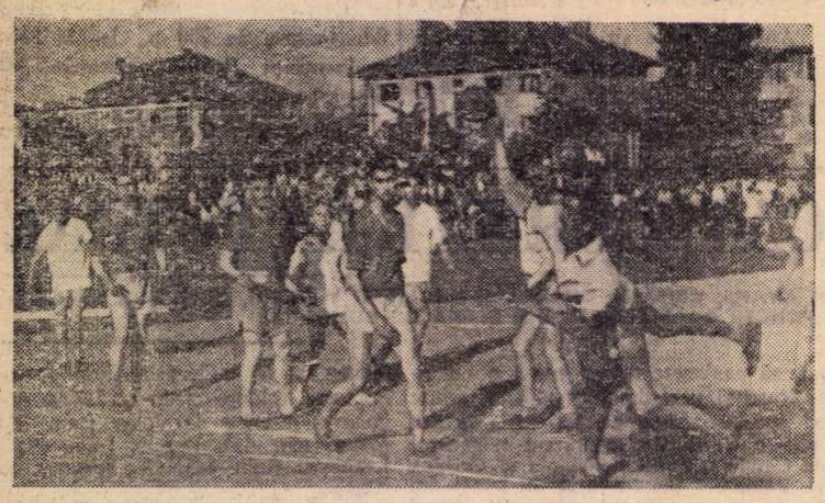

Prin dinamismul său handbalul a cucerit sute și sute de tineri.

Cîteva minute de distracții... fuga în sac.

Moment din deschiderea programului: demonstrația de gimnastică acrobatică (fotografia din stînga). Cicliștii de mîine se întrec acum, doar... pe trotinete (fotografia din dreapta).
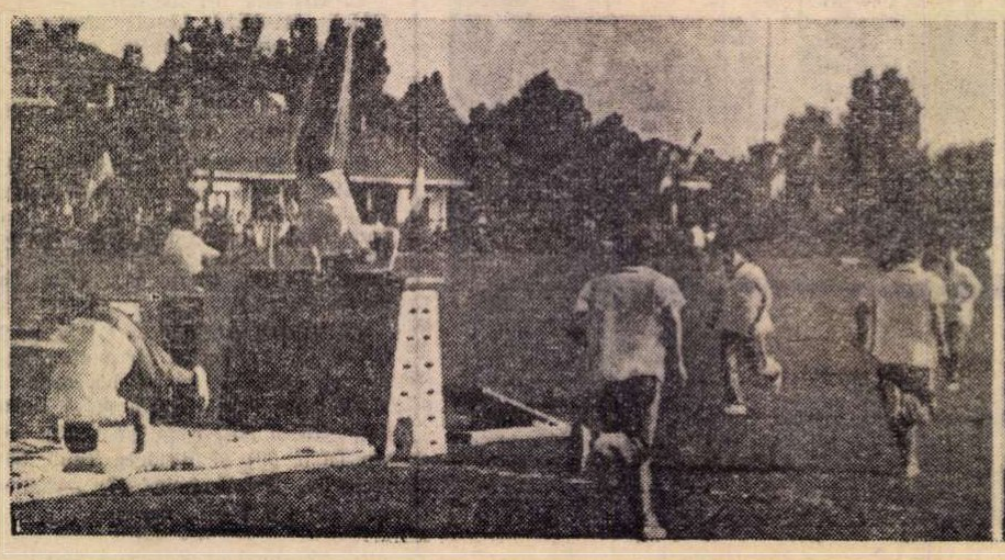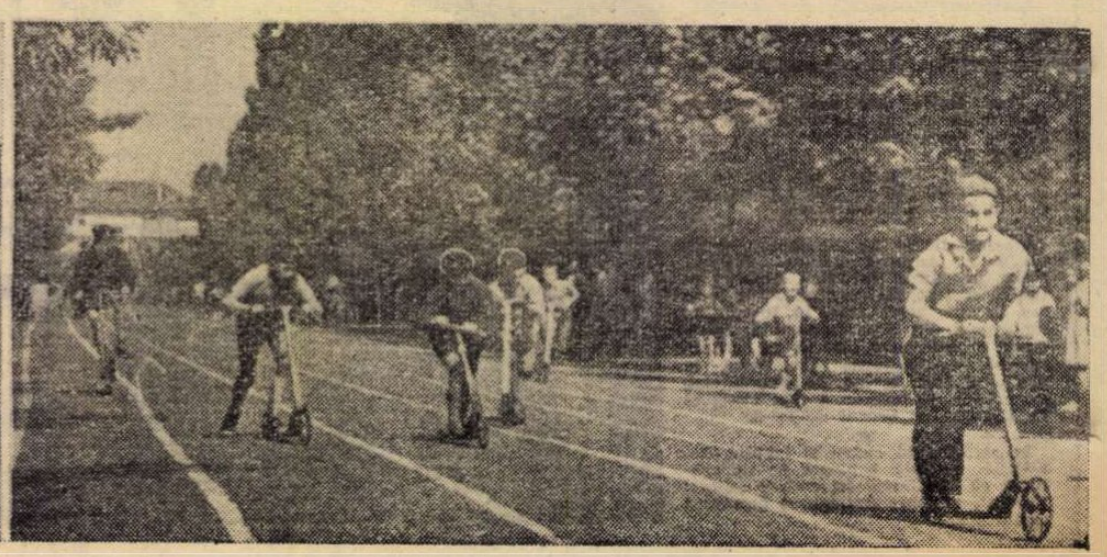
Foto: T. Chioreanu